

Jacob Lembke

Rector Universitatis Rostochiensis, Jacobus Lembke/ U.I.D. & Antecessor, Ad Exequias ... Viro Joachimo Christiano Fabricio, Ministro Academ: publ. & Mensae Comm. Oeonomo, abs Moesta Vidua hodie parandas Omnes Omnium Ordinum ac Dignitatum Cives Academicos peramanter studioseq[ue] invitat : [P. P. sub Sigill. Rectorat. d. V. Mart. Anno. 1683. Procedemus ex Aede Marian. hor. 1.]

Rostochi[i]: Keilenbergius, 1683

<http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn777444194>

Druck Freier Zugang

Lembke, J.,
in
J. Chr. Fabricius.

Rost. 1683.

44.

RECTOR

UNIVERSITATIS ROSTOCHIENSIS,

JACOBUS Lembke/

J. U. D. & Antecessor,

ad Exeqvias

ORNATISSIMO LITERATISSIMOq

V I R O

JOACHIMOCHRI.

STIANO FABRICIO,

Ministro Academ. publ. & Men-

& Comm. Oeconomo,

abs

Mœstâ Vidua,

hodie parandas

Omnes Omnium Ordinum ac Dignitatum CIVES

ACADEMICOS peramanter studioseq

invitat.

Rostochl,

Typis Viduæ B. FRIDERICI KEILENBERGII,

Univerf. Typogr. Ao. M DC, LXXXIII.

Maginem Chy-

træus refert ex foro
Livii, ceu adpellant, (Delic.
p. 348.) observatu non indi-
gnam, cujus altera facies
vitam, mortem altera
exhibet; utraq; inscriptio-
ne sua, quæ intendantur, e-

loquitur; illa his quidem verbis: *Vita fallax,
crescendo decrescens, mortis ludibrio quot illaqueas?*
hæc verò istis: *Non terrori, verum lætitiæ, solam
spem in Deo habenti futura jam?* Neutra a veri-
tate ablit. Quod enim ad vitam attinet, dum
nihil omnia, nisi cursus, labor, sudorque & lu-
dus, sunt (*Eman. Thes. Olymp. lud. huc adpl. In-
scr. p. 160.*), dum rerum quarumlibet vicissitudi-
ne ejus curriculum absolvitur, dum ab origine
ipsa finis pender, quis in vita, præter vanitates
& ludibria quidquam quærat, aut speret? Sanè,
egregia est de prætextibus Politicis apud Save-
dram pictura (Symb. 78.) quâ Sireni præsentat-
æ lemmâ hoc: *formosa supernè, adjectum legi-
mus. Exegesis ita habet: Quod in Sirene cernitur,
formosum est; quod auditur, sæpe; quod celat in-
tentio, noxium; & quod infra aquas demergitur,
monstruosum.* Quis primo aspectu in æqualem
istam

istam diversitatem agnosceret? Tantum in
 oculos, ut fallant animum; tam suavem esse concen-
 tum, ut nares impellat in scopulos? Velut extraor-
 dinarium admirata est antiquitas monstrum istud;
 ac nullum magis ordinarium. Loca omnia eorum plena
 sunt; sicque ad scopum suum i. e. pretextus po-
 liticos ille adplicat, quæ de Sirenibus dici pote-
 rant. Crediderim, non errare, qui ad ipsam vi-
 tam quæ ludibriis est exposita ac fallaciis, quæ in-
 ter incrementa ad ipsa decrements multas id non
 prospicientibus properat, trahere idem ac com-
 modare suscipiunt. Quid enim istæ deliciae, quæ
 demulcentur mentes plurimorum; quid lautitiæ
 sunt ac vana somnia, quis detinentur? nisi for-
 ma quædam ac species non inelegans extrinsecus
 blandientium, quam, paulum si seqvaris, mon-
 strosa omnia excipiunt. Atque tū idem est horum,
 quos ista abduxere secum, qui amicorum Adriani
 exitus, de quo Spatian. quod propè cunctos ille vel
 amicissimos, vel quos summis honoribus everisset,
 ut hostium loco habuerit. Quem enim maxime vi-
 cæ desiderium cepit, nil metuentem deserit, sic-
 que explet, quod altera facies imaginis à Chytræo
 descriptæ insinuat. Unde sanius agunt suæque salu-
 ti rectius consulunt, qui ad alteram illius faciem
 attenti, ita vivunt ut mortis se haud quæquam de-
 meminisse comprobent; atque ita mortis memine-
 runt

runt, ut soli se Deo uti fidere, ita vivere in omnibus
demonstrent. Huc respiciunt Regiæ illæ apud
Anglos inscriptiones, quas in sepulchris Eduar-
di I. & III Conjugum laudatus modò Chytræus
(*delicp.* 762) vidit. *Disce mori* ita illius, *discere vivere*,
ita hujus monuit epitaphium, cuius utriusq; sen-
sum sensus Germanici illius rythmi, quo delecta-
tus maximè fuit, Johannes Nassoviensis Princeps
exprimit, quisquis moritur antequam moritur, is
non moritur, cum moritur, ei ceu inscriptio ima-
ginis allegatæ habet, non terrori sed latinæ tan-
quam omnem spem in Deo habenti, mors fu-
tura est. Sed quorsum hæc omnia? ut commen-
demus votum illud, absq; vobeatè defunctus
Noster, cui hodiè hæc Exequiæ parantur,
vitæ suæ curriculi ante annum fortè sua
met manu describi cæpti exordium fecit:

*O Deus (ita enim vover) o nostra qui pro
longatio vita,*

Vivere de sanctè, da bene posse mori!

Ex quò quippe satis adparet, non tam
alterius (imaginis ex Chytræo petitiæ) faciei,
quæ vitam refert, quam ejus, quæ mortis
simulacrum exhibet, perpetuâ ipsum con-
templatione fuisse delectatum. Cere-
rùm idem etiã à Parentibus utpote, si Proa-
rum, Boni tamen etiam Nominis integerri-
maque

mæque famæ Virum, JOHANNEM SCHMID-
 DIUM Publicum apud Trampovientes Ho-
 spitem excipias, paternam quoad lineam, Re-
 verendis meritisque coetus Deo sacri Pa-
 storibus, infirum velut & in generatum esse
 porerat. Pater enim fuit DN. CHRISTIA-
 NUS FABRICIUS, quem Ecclesia quæ
 in Wistock, Schulgen & Kezendorff T. O.
 T. M. Patri colligitur curam animarum
 gerere fidelissimam vidit: velut Avus, Wel-
 sichdendorfsenfi, Steinbeccensi & Woldenber-
 gensi Parochiæ non absque laude singulari
 præfuit; qui præterea famigerabilis Poëtæ
 titulum merebatur, de quò Nepos ipse, B.
 def. N. notat, quod, *quicquid tentârit scribere*
versus fuerit; possentque huic rei testimonium
 perhibere ingentia carminum volumina,
 quo suis in casus conscripta, nisi cum Au-
 tore, quem Monachomonti, qui locus exuli
 receptaculum, fuerat, pestis exire è vivis jussit,
 Anno 1638 simul interiissent. Atque habuit hic
 ipse sociam vitæ individuum B. Nostri A-
 viam, castissimam Matronam JUDITHAM
 HELWIGES, per 50. Annos vigilantissimi
 Liebenwaldensium Pastoris DN. M. JO-
 ACHIMI HELWIGIL, dilectissimam Filiam.
 Nec in maternâ lineâ defunt, quos memorare

B. Defunctus **N.** decorē valuerit. Mater
 ipsa, honestissima foemina **DOROTHEA**
EMMERICHS, Patrem habuit **Electoralem**,
Branbenb. Saluarium (ut à **Speidelio** in **spec**,
jurid. suppeditatā voce utāmur) in **Speeren-**
berg, **Eucharium Emmerich**. Aviam verò
Maternam laudat omni virtutum genere con-
 spicuum foeminam **CATHARINAM HERTZ-**
BERGS; cujus Pater, Avus, Pro Avus **Mit-**
senwaldæ Consulatū gessere, isqve quem
 ultimò nominavimus nonagesimum annum
 feliciter attingit. His Parentibus ortum debuit **N.**
 Anno **MDCL.** secunda Pentocostes feriā,
 horum etiam curam in educatione maximè
 deprædicat, quanquam tredecenni sibi ere-
 ptā esse Matrē queratur. Sed finē ut attingerent
 eò optatiorem profectus filii, sexennem **Mit-**
senwaldam misere ad Aviam, ut publicæ ibi-
 dem Scholæ inscriptus publicā quoque infor-
 matione frui posset. Hinc Anno 1660. ad
Jutterboccenses ivit & ab honesto ibidem
 pioqve Cive, **Jürgen Berendt** / dum viveret,
 ejusque, ubi decessisset, relictā viduā **ELISA-**
BETHA SCHMIDT Shonestè, qvin imò instar
 filii, fuit habitus. Perstitit ibidem, fidelique **Dñ.**
 Præceptor. manu ductione nō sine fructu usus
 est donec Anno 1668. postquam publicā de Gra-
 titu-

titudine Oratione 17. Martii valedixisset, Do-
mum ad Parentes reverteretur. Provocat h. l.
ad (Tir. pl.) Dnm L. HELWIGIUM, hodiè Doct.
& Episcop. REVALIENS, non absque maximò en-
comio nominandum; cujus quippe svasu Ste-
rinum se contulerit. Unde tamen, cum non
suppeterent vivendi media, mox Berolinum
migravit, inque Colonienſi Petrino Gymna-
ſio Müllerum Wellenium, Grabovium ſicut,
deinceps Fürſtenwaldæ Dreslerum, Viros in-
re literaria Cſmos diligentiffimè audit. Tan-
dem ad Wirtebergenses abiit atq; Lipſienſes in-
terq; hos, qvò valebat inſigniter, Muſices ſtudio
alimenta vitæ ſuſtentandæ neceſſaria acquiſivit.
Neque tamen commorari diu illic abſq; aliis
adminiculis ipſi licuit. Hamburgo igitur Lube-
câ Wiſmariaqve nec non Guſtrovio; ubi per bi-
ennium vixi, viſis, huc deniqve devenit, ac ubi
perſes qvi annum Convictorii famulum egiffet,
Beatiff. Collegæ N. Pl. Rev. & Excell. DN. M.
Hermanni Becceri P. P. & Paſt. Cathedr. menſa
uti cœpit, uſqve dum hoc ipſo jejuniorum tem-
pore Ann. 1674 B. Johanni Hindio Acad. Mi-
niſtro publ.; cujus & Viduam poſtea, ſub an-
ni illius finem Matrominio ſibi, Deo ita dirigen-
te, junxit; ſurrogaretur. Et biennium ferè e-
lapſum eſt, ex qvò Communis etiam menſæ
Oeco.

Oeconomum constitutum novimus: Ceterum
in officio utroq; fidelem atq; industrium depre-
hendimus; qvippe qui etiam si per trimestre fere
consiliis excellentissimi experientissimiqve DN.
Collegæ, & Amici N. honoratissimi DN. D. JOH.
BACMEISTERI, Medicis subinde indiguerit,
suam nihilominus promptitudinem in quibus-
libet, quæ ab ipso requiri poterant ritè expe-
diendis, constantissimè comprobavit Vixit
languor, qui 23 Febr. nuper ipsum à meride in-
vasit; isqve ea sumpsit incrementa, ut post-
quam 25. ejusdem mensis die, quæ erat do-
minica Invocavit, abs Venerabili Dno Confes-
sionario s. Pl. Rev. DN. M. Ludovico Barclaio,
Archid. MAR. instructus sacro viatico esset, se-
quentem, 26. & Lunæ, diem experiretur emor-
tuale, vitamq; ante trigesimali tertii anni finem
finire, voti feliciter compos redditus: O Deus
da, benè posse mori. Nostrium est hæc pari-
ter meditari devotissime; imò nostrum est co-
mitari in solatiū moestæ Viduæ ac Consangui-
neorum funus ejus, cujus fideli hætenus & pa-
ratissimò usi sumus ministerio. Conveniens er-
go hodiè, Academici cives honoratissimi, & stima-
tissimi, & Ministro Academiae publ. favorem &
& amorem ultimū, quem illi omnes exoptant,
testabimini. P.P. sub Sigill. Rectorat. d. V.
Mart. Anno. 1683. Procedemus ex Aede,
Marian. hor. I.

titudine Oratione 17. Martii val
mum ad Parentes reverteretur.
ad(Tir.pl.)Dnm L.HELWIGIUM
&Episcop. REVALIENS. non absque
comio nominandum; cujus quip
rinum se contulerit. Unde tam
suppererent vivendi media, mo
ngravit, inque Coloniensi Petr
sio Müllerum Wellenium, Grab
deinceps Fürstenwaldæ Dresleru
re literaria Cimos diligentissime
dem ad Wirtebergenses abiit atq;
terq; hos, quò valebat insigniter, M
alimenta viræ sustentandæ necessa
Neque ramen commorari diu il
ad miniculis ipsi licuit. Hamburge
câ Wismariaqve nec non Gustrovi
ennium vixi, visis, huc deniqve d
per ses quiannum Convictorii fam
Beatiss. Collegæ N. Pl. Rev. & Ex
Hermanni Becceri P.P. & Past. Cat
uti cœpit, usque dum hoc ipsò jeju
pore Ann. 1674 B. Johanni Hind
nistro publ.; cujus & Viduam po
ni illius finem Matrominio sibi, De
te, junxit; surrogaretur. Et bien
lapsum est, ex quò Communis e

